

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-9 У 9564/22
19.9.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, мр Зорана Рељића и Катарине Пецић Илић, чланова већа, са судским саветником Стефаном Гојковићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ул. ..., ради поништаја решења туженог органа Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, број: 071-01-3359/2020-03 од 17.1.2022. године, у ставу III диспозитива, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.9.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА СЕ решење туженог органа Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, број: 071-01-3359/2020-03 од 17.1.2022. године, у ставу III диспозитива, и предмет у том делу ВРАЋА туженом, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, Београд, Булевар краља Александра бр. 15, да тужиљи АА из ..., ул. ..., накнади трошкове управног спора у износу од 9.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем се поништава решење Општинске управе општине Власотинце у Власотинцу 01 бр. 02-256-1 од 14.10.2020. године и налаже Општинској управи општине Власотинце у Власотинцу да у назначеном року тужиљи достави тражене информације, детаљно изнете у диспозитиву оспореног решења (ст. 1. и 2.), те одбија, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова поступка (став 3).

Тужиља је Управном суду дана 28.2.2022. године, поднела тужбу,

састављену од стране адвоката, којом оспорава законитост става трећег решења туженог органа, којим је по њеном схватању неосновано одбијен захтев за накнаду трошкова управног поступка на име састава жалбе у износу од 39.000,00 динара. Тужиља наводи да је одредбама члана 67. Устава Републике Србије, члана 23. Закона о адвокатури, те члана 49. и члана 85. став 6. Закона о општем управном поступку, предвиђено право странке да у поступку непосредно штити своје интересе, односно да за то овласти пуномоћника. Како је одлучила да је заступа адвокат и како је имала напред наведене трошкове, сматра да јој исти припадају. Такође истиче да су наведени трошкови били нужни, будући да је она неука странка. Предложено је да Суд поништи оспорено решење у ставу трећем решења и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, те обавезе туженог на накнаду трошкова управног спора на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да Суд одбије тужбу, као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према наводима из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари, решењем првостепеног органа Општинске управе општине Власотинце у Власотинцу 01 бр. 02-256-1 од 14.10.2020. године одбијен је део захтева тужиље за приступ информацијама од јавног значаја, који је поднет дана 2.10.2020. године. Против наведеног решења, тужиља је изјавила жалбу, састављену од стране адвоката Радета Митровића из Власотинца, у којој је истакла захтев за накнаду трошкова на име састава исте у износу од 39.000,00 динара.

Решавајући по наведеној жалби, тужени орган је нашао да је иста основана, те је стога решио као у ст. I и II диспозитива оспореног решења. Одлучујући притом по захтеву тужиље за накнаду трошкова управног поступка на име састава предметне жалбе, тужени орган је ставом III диспозитива тог решења, који је тужбом оспорен, одбио захтев, као неоснован.

Образлажући наведену одлуку, тужени орган наводи да је чланом 84. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16), прописано да се под трошковима поступка подразумевају, између осталог, неопходни и оправдани трошкови заступања странке. Такође наводи да је одредбама члана 85. наведеног закона предвиђено да орган сноси трошкове поступка који је покренут по службеној дужности и повољно окончан по странку, ако законом није друкчије предвиђено (став 2.), те да када је првостепени поступак покренут захтевом странке, она сноси трошкове поступка (став 3.), као и да кад у поступку учествују противне странке, странка чијим захтевом је покренут поступак који је окончан неповољно за њу, надокнађује противној странци оправдане трошкове, сразмерно делу захтева у којем није успела (став 4.).

Полазећи од цитираних законских одредаба, тужени орган закључује да одступање од правила из става 3. члана 85. Закона о општем управном поступку постоји код двостраначких или вишестраначких управних ствари, односно да су случајеви накнаде трошкова поступка, између којих и правног заступања, условљени учешћем две или више странака у поступку са супротним интересима, као и тиме да је правно заступање било неопходно и оправдано. Тужени орган, притом, констатује да предметни поступак не спада у категорију сложених поступака.

По оцени Управног суда, основано се тужбом указује да је ставом III диспозитива решења, који је тужбом оспорен, повређен закон на штету тужиље.

Одредбом члана 85. став 6. Закона о општем управном поступку, прописано је да ако жалба буде одбачена или одбијена или жалилац одустане од жалбе, трошкове другостепеног поступка сноси жалилац. Ако жалба буде усвојена, трошкове другостепеног поступка сноси орган који је одлучивао у првом степену.

Полазећи од цитиране законске одредбе и чињенице да је тужени орган, решавајући по жалби тужиље изјављеној на решење Општинске управе општине Власотинце у Власотинцу 01 бр. 02-256-1 од 14.10.2020. године, жалбу усвојио и поништи наведено решење, Управни суд је нашао да је тужени орган био у обавези да, сагласно цитираној законској одредби, обавезе даваоца информације Општинску управу општине Власотинце у Власотинцу, да тужиљи накнади захтеване трошкове управног поступка.

Тужени ће стога у поновном поступку одлучивања по жалби донети одлуку у складу са правним схватањем суда и примедбама у погледу правила поступка на које је овом пресудом указано, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Управни суд је, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима, решавао без одржавања усмене расправе јер предмет спора очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, већ је одлука суда заснована на утврђеној повреди правила поступка, која ће бити отклоњена у поступку поновног решавања туженог органа по жалби.

Из изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени везан примедбама суда изнетим у овој пресуди у складу са одредбом члана 69. став 2. истог Закона.

Разматрајући захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, Суд је нашао да је исти делимично основан, те јој је на име састава тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката досудио износ од 9.000,00 динара, у складу са тар. бр. 13. и 42. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12...37/21).

Управни суд је, следом изнетог, одлучио као у ставу другом диспозитива

пресуде, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе чл. 150 и 163. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.9.2022. године, II-9 У 9564/22

Записничар
Стефан Гојковић, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КСВ